

את שפחתו הזונה בטלה, מותרין להקרבה על המזבח. שנאמר בסוף הפסוק "כי תועבת ה' אלקיך גם שניהם".

ודרשינן, שנים ולא ארבעה. ואם היתה זנות לבהמה, היה אסור אתנן כלב מצד אתנן זונה.

והוינן בה: ואלא "שכבת זרע", שכתוב בסוטה, למה לי? שהרי מקנין אפילו ע"י שחוף?

ומשנינן: מיבעי ליה, לכדתניא: "שכבת זרע", פרט לדבר אחר.

ומפרשינן: מאי דבר אחר? — אמר רב ששת: פרט לשקינא לה שלא כדרכה, שהזהיר אותה שלא תסתר עם פלוני להיבעל לו שלא כדרכה, שלא במקום זרע, שזה אינו נחשב קינוי.

אמר ליה רבא לרב ששת: קינוי על בעילה שלא כדרכה אמאי אינו נחשב קינוי? הא "משכבי אשה" כתיב בלשון רבים, להקיש שני משכבותיה לכל דבר, וכשם שהיא נאסרת על בעלה ע"י משכב שלא כדרכה, כך יכול לקנאות לה ממשכב כזה?

אלא אמר רבא: כוונת הברייתא לומר, פרט לשקינא לה דרך אבריים, שלא תשכב עמו בקירוב בשר.⁽⁵¹⁾

מלחם אביה תאכל" שחוזרת לאכול בתרומה.

ודרשינן, רק אם היתה נשואה למי שיש לו אלמנות וגירושין בה דהיינו ישראל, אז חוזרת היא לאכול בתרומה, יצאו עובד כוכבים ועבד, שאין לו אלמנות וגירושין בה, היות שהקידושין שלו לא תופסין בה, וממילא אין לו גירושין, וכשמת, אין עליה שם אלמנות, ולכן אפילו אין לה זרע ממנו אינה חוזרת לתרומה כיון שנפסלת ע"י ביאתו.⁽⁴⁹⁾

הרי שעובד כוכבים מקנין על ידו!

ומתרצינן: ואלא הא דקתני במתניתין "ושאינו איש", למעוטי מאי הוא בא? —

אמר רב פפא: למעוטי בהמה, שאם קינא לה שלא תסתר עם בהמה אינו נחשב קינוי. דאין זנות לבהמה, אינה נעשית זונה בביאת בהמה ואינה נאסרת על בעלה.⁽⁵⁰⁾

אמר ליה רבא מפרזקיא לרב אשי: מנא הא מילתא דאמור רבנן אין זנות לבהמה?

דכתיב "לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב בית ה' אלהיך".

ותניא: אתנן כלב, אדם שנתן לזונה טלה על מנת שתיבעל לכלבו, ומחיר זונה שהחליף

51. קשה, הא אפילו אם אמר לה אל תסתרי סתם הוי קינוי ומה בכך שהוסיף גם דרך אבריים? וי"ל דמיירי שאמר לה איני חושדך אלא בדרך איברים, הלכך גרע טפי שלא קינא לה בדבר שהיא נאסרת על ידו, מה שאין כן בלא תסתרי סתם, שהוא חושדה שתיבעל. תוספות

49. במסכת יבמות סט א מבארת הגמרא למה אין לדרוש בהיפוך דמי שאין לו אלמנות וגירושין אפילו יש לה זרע ממנו חוזרת לתרומה. 50. לכאורה אף אם יש זנות לבהמה איתמעט מאיש ולא בהמה כמו קטן, ולמה להגמרא למימר דאין זנות לבהמה. קרן אורה.